

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Koroški Slovenci in volitve.

Nove državnozbornske volitve razpisane so za Koroško od 5. do 10. dne marca. Izredno oprezni in delavni odbor „katoliško-politiškega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem“ priredil je takoj, še predno je za gotovo znal, kdaj se bodo vršile volitve, okrožnico do rojakov svojih, v kateri poudarja važnost volitev, pri katerih mora vsak storiti svojo dolžnost in voliti po starem gaslu: za „vero, domovino in cesarja“. V okrožnici se dalje naglašja potreba, da koroški Slovenci dobé dva, ali vsaj jednega svojega poslanca, ki se bode zánje potezal na Dunaji, ker bi to bilo osnovano po pravici in po faktučnih razmerah, kajti:

„Jedna tretjina vseh koroških prebivalcev je slovenska, in ker ima dežela devet poslancev na Dunaji, morali bi po pravici trije Slovenci mej

njimi biti. V resnici je pa zdaj tako, da nemamo koroški Slovenci v državnem zboru nobenega poslanca. Ko bi bili vsi koroški Slovenci tako pametni in zavedni, da bi svoje glase dali poslancu, ki zagovarja njih katoliško prepričanje in njih materno slovensko besedo, potem bi imeli Slovenci vsaj dva poslanca; kajti v Velikovoško-Celovškem, kakor tudi v Beljaškem volilnem okraji imamo Slovenci večino. Volilni okraj Velikovec-Celovec šteje blizu 100.000 duš, iz katerih jih je blizu 70.000 Slovencev in le 30 000 Nemcev. Človek bi se čudil, kako je potem mogoče, da v tem okraji zmirom Nemci in liberalci zmagujejo. To je pač le zato mogoče, ker štejejo Slovenci toliko odpadnikov mej seboj. Slovenci okolu Celovca so žalibog preveč zmešani in zapeljani po krivih liberalnih naukib in pri volitvah potegnejo najrajši z našimi nasprotniki in jim pomagajo slovenskega brata Podjunčana potlačiti. Pa tudi v Podjuni dolini imajo nasprotniki povsod svoje mreže razpete, in dve veliki občini, namreč Šmarjeto pri Velikovci (Važenberk) in pa Libelice skoro vsakokrat zbegajo in na svojo stran potegnejo.

Stvari stojé tako, da nam je v tem okraji mogoče zmagati, pa le potem, ako obdržimo vse občine, ki so že lani za našo stran volile, in da pridobimo še nekaj novih. Ako vsak rodoljub v svojem kraji stori svojo versko in domovinsko dolžnost, potem smemo upati, da bomo z Božjo pomočjo zmagali.

Tudi v Beljaškem okraji bi bilo mogoče zmagati, ko bi ne bilo slovenskih odpadnikov, zapeljanih in naščuvanih po naših nasprotnikih. Ti zaslepljeni posili-Nemci divjajo zoper svojo lastno kri, preganjajo svojega lastnega slovenskega brata zavoljo nekaterih liberalnih besed in praznih pregovorov, ki nam niso nobene sreče prinesli. Tako so Borovčici v Ghonu svojega rešitelja spoznali in mu svoje glase dali, kateri so ravno rajnemu msgr. Andreju Einspielerju do večine manjkali, in kaj so s tem dosegli? Ravno njih izvoljenec Ghon se najbolj poganja za železnico čez Ture in nasprotuje železnici, ki bi šla mimo Borovelj!

Prosimo torej vse spoštovane rodoljube, stare in mlade boritelje za pravico, naj v tem važnem času volitev ne prezrejo našega klica, ampak naj vse storijo, kar je v njih moči. Kdor je v svoji občini zmage gotov, naj priskoči se sosedni občini na pomoč. Prosimo nadalje, da bi nam rodoljubi kot naši zaupni možje vse poročali, kaj se v njih krajih godi, kako se zoper našo stranko deluje, kaj se v nasprotnem taboru snuje itd. V dvomljivih slučajih naj se obrnejo na nas za svet in za pomoč. Groženja in pretenja nasprotnikov naj se ne bojijo, saj imamo postave, ki nas morajo braniti.

Kedar bodo volitve razpisane, priporočamo posebno shode volilcev po raznih občinah. Rodoljubi vsake občine naj napravijo za svojo občino tak shod, kjer se pogovorijo, katere može bodo volili in kako bodo postopali, da dobijo večino na svojo stran. Bolj ko so taki shodi obiskani, boljši bo. Kdor je zmožen v besedi, naj pri takih prilikah porabi svojo zgovornost za dobro stvar; to mu bo v čast pred Bogom in pred ljudmi. V takih priložnostih plašljivost in bojazljivost ni na pravem mestu.

Vsak, ki ima pravo slovensko srce in čuti za naš ubogi, teptani narod slovenski, naj se nemudoma loti imenitnega volilnega dela!

Ves naš trud, naše žrtve in naše sitnosti pri volilnem boji darujmo v dober namen, tako nam nikdar ne bo zmanjkalo srčnosti in delavnosti, in še zasluženje bomo pri tem imeli. Bog daj srečo! Vse za vero, dom in cesarja!“

Slovenska liturgija.

Znano je, da je v mnogih krajih v Dalmaciji in po Istri že od starodavnih časov še v navadi staroslovenska liturgija, glagoljica, katere se kakor dragocene svetinje držita narod in dubovščina. V najnovem času nastal je nek hrup in neka razburjenost mej narodom, ker je sedanji škof Špljetske škofije, monsignor Nakič, zabranil necemu mlademu duhovniku brati novo mašo v staroslovenskem jeziku.

Spregovoriti hočemo o tem važnem slučaju, ker

LISTEK.

Lucija.

(Spomin iz polupretekelega časa; zapisal — i —)

Grda baš ni bila, a bila je tudi ponosna Lucija Lesarjeva. In ravno ta ponos in tisti tisoči, ki jih je podedovala po svojih stariših, delali so jo tem zanimivejšo. Ko pa smo hodili v jutro s knjigami v roci požirati prab za šolske klopi, poželjivo smo gledali v okna njene sobe. In če je bila komu sreča mila, da je uzrl za pötнім steklom lice Lucijino, vstrepetalo mu je srce in prijeten nemir polastil se ga je. In ta nemir ostavljal ga ni niti v šolski sobi in če je bilo treba, ni mogel prelagati tisto jutro Demostena Olintskih govorov. Godilo pa se mu je potem slabo. Vkljub temu pa je hodil mimo okna Lucijinega ter sentimentalno obračal vanj svoje oči.

To pa je trajalo dobro leto. Potem pa je prišel v naše mesto neki dijurnist Peter Pelin. Bil je srednje, šibke postave in po lici rasel mu je belkast mah. In tudi on pogledoval je za Lucijo. Nam pa se je radi tega hudo zameril in pisano

merili smo ga z očmi. Sklenili pa smo, da se bomo maščevali nad njim. In maščevali smo se.

Bližal se je god Lesarjeve Lucije. Na predvečer pa je zbral Peter Pelin štiri pevce ter jih peljal pod okno Lucijino. In stopili so v kolo ter zapeli z nado, da bodo za plačilo pili, Prešernovo: „Luna sije.“ — Nam pa se je že zdelo, da dijurnistu ne bode ta večer mirovalo srce ter da bo aranžiral kako podoknico svoji izvoljeni. In poskrili smo se bili v meji, ki je obdajala Lesarjevo hišo. Ko pa so lili prvi akordi krasne pesmi v nočno temo, začulo se je divje tuljenje iz meje. Plaho ozirali so se pevci in pesen zamrla jim je v grlu. In pobrali so svoja kopita ter bežali, kakor bi jih podil sam Bog nas varuj. Za njimi pa je letel nbogi Peter Pelin ter jih klical nazaj. A mi prilezli smo iz meje na cesto ter se jim glasno smejali. Oni pa so bežali proti čitalnici naši ter si potem zalivali strah in jezo s slabim pivom. Mej tem stopili smo mi v kolo pod Lucijinim oknom in tisti Končev Janez, ki sedaj tam v pogorji krščanske duše in sebe pase, pel je solo: „Al' na tujem tudi zvezda me poznaš?“ Mi pa smo v zboru „brenčali“.

Drugi dan pa je govorilo vse mesto o dijurnistu Pelinu in o ponesrečeni podoknici.

* * *

Bil je ples v naši čitalnici. Oni dolgovezni Vincencij Kljunač, moj sošolec, ki se je štilil na vsako veselico ter se posebno smukal okolu Lucije, bil je na tem plesu. Drugo jutro pa nam je pripovedoval, da je mnogo plesal z Lesarjevo. Tam pa mu je neki razkrila, da ne more trpeti Petra Pelina, ter da bi raje ljubila vsakega nego njega. „Sicer pa ne vem, kak bi moral biti oni mož, za kojega bi se jaz unela.“ — Ošabna, v resnici ošabna bila je Lesarjeva Lucija! — A vender je potem ljubila še Pelina, prav strastno ljubila!

To pa je prišlo tako-le:

Kar nas je bilo starejših dijakov in obožateljev Lucijinih, dali smo slovo srednjim šolam ter se razkropili na vse vetrove. Na naše mesto pa je stopilo dijaštvo, ki je bilo malo prida. Samo za kujige so živeli, žensk pa so se bali kakor samega vraga. Lucija bila je na srednji šoli pozabljena, mrtva, pokopana! a pozabil je ni Peter Pelin. Varno sledil jo je na vseh potih, obiskoval vedno veselice, na koje je hodila ona, ter se konečno na veliko svojo radost osebno seznanil z njo. Od tedaj pa ni več hodil po cesti za njo, temveč poleg nje in na veselicah sukal se je le okolu nje ter plesal samo z njo, ker pa je imel dober jeziček, kakor vsi iz Petelinove rodovine, natvezil jej je v časa

nekateri časopisi to stvar skušajo razjasniti na drug način, češ, da škof ni nasprotnik glagoljice, nego da je stvar brez vsacega daljnega pomena in proizročena le po nesposobnosti dotičnega duhovnika. Navesti hočemo članek, ki ga je pisal o tej zadevi izvrstno uredovani „Diritto Croato“, ki se glasi:

Hud razpor nastal je nedavno mej Špljetskim škofom in domoljubnim duhovščino te škofije. Monsignor Nakič prepovedal je z ničevim izgovorom necemu mlademu duhovniku brati novo mašo v staroslovenskem jeziku, ki je že stoletja v rabi v vsej škofiji in katere se naš narod zvesto drži. Samovoljna prepoved izbudila je nenavadno razburjenje po vsej škofiji. Vsi, duhovniki, kakor tudi posvetni živelj in narod so jako razdraženi po škofovem ravnanju, ter hočejo z vso odločnostjo braniti glagoljico, staroslovenski jezik proti vsem nasprotnikom te svete dedšine naših prednikov.

Razni prejšnji čini monsignora Nakiča kazali so očitno, da so se motili oni, ki so se nadejali, da bode on vreden naslednik zasluženega in obžalovenega Kalogjera. Zadnji njegov čin dokazuje jasno, da je škof Nakič popolnoma nastopil pot nedomoljubne, protinarodne delavnosti.

Kakor se poroča iz Špljeta, so duhovi tam tako razburjeni, da je prišlo že do javnih demonstracij. Zbrala se je velika množica ljudstva pred škofovsko palačo ter klicala: Živela glagoljica! Slava škofu Kalogjeri! (To je bil namreč prejšnji škof.) Po drugih sporočilih bilo je tudi pobitih več okenj na škofovski palači.

Mi moramo obžalovati, da so demonstracije proti škofu Nakiču se izjavile na tak način; ob enem pa čutimo dolžnost, da slovesno grajamo obnašanje tega prelata, ki je nasprotujoč slovanski liturgiji, se dotaknil do živega čutom naroda svoje škofije, ter tako prouročil hrupne demonstracije proti sebi.

Zvedeli smo, da se v Špljetu snuje energičen upor proti odredbam škofovim. Duhovščina hoče braniti do skrajnosti glagoljico proti latinščini. Občine okraja Špljetskega se razgovarjajo mej saboj o načinu, kako braniti narodove pravice proti prepovedi. Tudi v krogih narodovih zastopnikov se je stvar vzela v resno pretresavanje.

Vse to nas veseli in nas vsaj deloma odškoduje za neprijetne občutke, katere imamo, videči sedanjega škofa Špljetskega neprijatelja glagoljice in staroslovenskega jezika, katerima se protivi baš v tej škofiji, kjer se je slovanska liturgija gojila s toliko ljubeznijo do najnovejšega časa in imela v predniku Nakičevem, v škofu Kalogjeru tako naučenega in vrliga branitelja in zaščitnika.

Prijatelji staroslovenskega jezika v Špljetu naj ne izgubijo poguma in naj ostanejo trdni v sklepu, da z vsemi postavnimi sredstvi branijo dragoceni in starodavni privilegij, ki ga uživa narod hrvatski.

Kakor se kaže, so za hrbtom škofa Nakiča jezuitje in duhovni glavari Dalmacije, nadškof Maupas, strastni nasprotniki prvi kakor drugi vsega, kar je slovansko in vedno pripravljene v cerkvi širiti latinski duh mej Slovani. Našim ljudem torej priporočamo največjo paznost in vstrajnost v novem, teškem razporu.

teku toliko, da mu je postala prijazna. Ta prijaznost pa je rasla od dne do dne ter se spremenila v ljubezen in nazadnje v prav strastno ljubezen. Po mestu pa so ljudje, kakor je že običajno, jeli govoriti, da bo kmalu poroka dijurnistova z Lesarjevo Lucijo. In tiste stare sadjarice, ki imajo pri porokah v našem mestu veljavno besedo, menile so, da ne bo slabo dijurnistu Petru, da pa bo ona nosila hlače. — In bila bi poroka ter dobro bi se godilo Petru Pelinu ob Lucijinih tisočakah, da ni imela Lesarjeva Lucija s are sorodnice. Tej bila je izročena Lucija in ta zaklicala je svoj odločljiv „veto“, ko se je govorilo o poroki njene gojenke. Tedaj pa bi morali videti Lucijo, kako je obledela, kako so jo oblike solze, kako je ponižno prosila svojo sorodnico, da naj vso stvar dobro premisli ter konečno dovoli v poroko. A starka bila je nemilosrdna. Odločno je zanikala, da bi Lucija jemala človeka, ki nima stalne službe, ki ne bo prinesel v hišo drugega nego lačen želodec itd. itd. — Lucija je mirno poslušala vsa dokazovanja in razmotrivanja starkina, konečno pa je mirno odgovorila odločne besede: „Moj mora biti, in moj mož bo, če greva tudi takoj od hiše do hiše beračit.“

In ponosno je odšla iz sobe.

Tekli so dnovi, tekli meseci. V mestu bilo je

iskreno želimo, da zmagonosni izidejo iz boja in da slovanska liturgija ostane tudi nadalje spoštovana v škofiji Špljetski, kakor to zahteva njena slavna stoletna zgodovina.“

Tako piše omenjeni list, ki je o stvari gotovo dobro poučen. Ker ima stvar globok narodni pomen, omenjati se nam je zdelo potrebno to dogodbo. Da je baš staroslovensčina v cerkvi mogočen jez proti poitalijančevanju hrvatskega naroda v Istri in Dalmaciji, o tem smo imeli priložnost govoriti že večkrat, o tem ne dvomi več noben razumen človek. Želeti je torej, da čestita staroslovensčina in nje zagovorniki, kateri imajo za sebe gotovo simpatije vsacega pravega Slovana, zmagata vse ovire, katere se jima stavlja baš od take strani, od katere bi tega ne bilo pričakovati.

Y.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 28. januarja.

Češki deželni zbor

se bode najbrž že danes ali pa jutri zaključil, morda pa tudi razpustil. Vlada se je že lahko preverila, da sedanji deželni zbor ne bode pritrnil vsem predlogom, ki se tičejo sprave in zato se ne bode moč čuditi, če ga razpusti. Seveda se ne ve, bodo li nove volitve še ugodnejše za vlado. Mladocihi so zadnji čas pridobili precej upliva in bi torej utegnili se izpodrinuti kacega Starocihu. Starocihi so se itak že branili, odložiti svoje mandate, bojé se, da ne bodo več voljeni. Vladni pritisk na Češkem ne bode toliko opravil, kakor drugod, ker narod češki je jako zaveden, kar je pokazal v mnogoletnih političnih bojih.

Rusinska sprava

„Politik“ je izvedela, da so Poljaki Rusinom pripravljene prepustiti 18 državnozbornskih mandatov. Potem takem bi v novem državnem zboru bilo 40 Poljakov in 18 Rusinov iz Galicije. Nam se to ne dozdeva verojetno. Poljski listi poslednji čas kaj odločno pišejo proti vsaki spravi z Rusini in soditi smemo, da izražajo mnenje poljske stranke. Tudi bi se ugled Poljakov v državnem zboru jako pomajšal, ko bi prepustili Rusinom toliko mandatov. Ker se sedaj ima izvršiti važen prevrat v notranji politiki, bodo Poljaki tudi gledali, da odpošljejo na Dunaj kolikor je moč veliko število poslancev, da se bode nanje bolj oziralo.

Šolski deželni zbor

je vlada baje razpustila samo zaradi Dordijevega predloga, ker je hotel Italijanom pokazati, da se hoče odločno upirati njih težnjam. Tako vsaj pišejo konservativni in oficijozni listi. Šolski zakon bi se pa itak ne bil rešil v tem zasedanju, ker je konservativna večina bila sklenila, da se tretje branje odloži, dokler se ne reši zakon o pravnem razmerju učiteljev, da se oba zakona hkratu predložita sankciji. Obeh predlog bi pa deželni zbor v tem zasedanju ne bil rešil. Vladno predlogo deželnega šolskega zakona je odsek bil tako premenil, da bi se duhovskim članom v šolskih svetih bil priznal večji upliv nego drugim članom.

Vojaško.

Vojaški poveljniki so letos čez več let zopet dobili ukaz, da naznačijo podčastnike, kateri so popolnoma sposobni za samostojno vodstvo čet, da se bodo potem v slučaju vojne odbrali za častniške namestnike. Ta ukaz vsekako kaže, da mir ni posebno utrjen in da višji krogi računajo s tem, da v kratkem utegne priti do vojne.

na videz vse kakor poprej, a vender se je mnogo spremenilo. Društva napravljala so veselice, ljudje so peli in pili ter plesali, a mej njimi ni bilo Lucije Lesarjeve. Sedela je doma, togovala in obsojala svojo usodo. Le redkokdaj videti jo je bilo na cesti. Če se je pa prikazala kje, priplazil se je gotovo tudi izza kakega vogla Peter Pelin. Potem pa sta korakala skupaj ter se ogibala obljudenejših cest. In govorila sta iskreno, govorila mnogo. Kdor pa ja je srečal, pikro se jima je nasmehljat ter šel svojim potom.

A tudi to je minulo, kakor mine vse na svetu.

Bilo je po zimi in čitalnica naša je napravila običajno „Prešernovo slavnost“, kjer se je pilo in jelo v proslavo Prešernovega spomina. Ne vem, kako sem takrat tudi jaz zašel v čitalnico. In ni mi žal. — Bil je pri slavnosti tudi naš znanec Peter Pelin in — dolgovezni Vincencij Ključnač. Zadnji pa mi je razodel, da je Lesarjeva Lucija videč, da se ne bodo spolnile njene želje ločila se od sveta ter ustopila v samostan. Peter Pelin pa se je posvetil svoji službi in radi mladostne svoje elastičnosti postal je velik v očeh svojih predstojnikov ter velik v neki novi službi.

Lucija pa bila je ošabna in vender je ljubila dijurnista Petra Pelina!

Vnanje države.

Srbski državni šematizem.

V lauskem srbskem državnem šematizmu ni bila več kraljica Natalija navedena mej člani kraljeve rodbine; letos so pa izpustili tudi kralja Milana. To je vsekako pomenljivo, ker nam jasno kaže, da nekateri krogi v B-lemeradu več ne zmatrajo bivšega kralja za člana kraljevske rodbine in mu tako odrekajo vsak kakoršenkoli upliv na državne razmere srbske. Kralja Milana, ki je še lani nameraval napraviti državni prevrat, pa se mu ni posrečilo, je to gotovo neprijetno dirnulo, ali ugovarjal pa najbrž ne bode, ker mora izpoznati, da je itak svojo politično ulogo že doigral.

Rusija in Bolgarija.

Ruski listi nikakor ne odobravajo, da se je vlada obrnila do bolgarske vlade zastran nihilistov. V Sofiji bodo ta korak tako tolmačili, da Rusija že na pol priznava bolgarsko vlado. Od vlade, katero ima Rusija za revolucionarno, bi se ne smelo zahtevati, da bi izročevala rovarje. Korak ruske vlade tudi nobenega uspeha ne bode imel, ker bodo bolgarska oblastva gotovo preiskave pristranski vodila.

Belgijsko prestolonasledstvo.

Ker belgijski kralj nema nobenega sina, njegov brat pa le še jedinega petnajstletnega Alfreda, in so ženske v Belgiji od prestolonasledstva izključene, se belgijski monarhisti že boje, da bi se utegnili izprazniti prestol, ko bi umrl morda še princ Alfred. Po belgijski ustavi sme kralj imenovati v takim slučaju v sporazumljeni obeh zbornic naslednika. Ali tako sporazumljenje bi se morda tako lahko ne doseglo, ker je v Belgiji republičansko gibanje že precej močno in bi se v takim slučaju še povečalo.

Dopisi.

Iz Ormoža 27. januarja. [Izv. dop.] Dne 22. januarja t. l. izročili smo tukaj materi zemlji truplo prerano umrlega, obče priljubljenega nadobudnega gospoda Antona Magdiča mestnega živnozdravnika v Varaždinu.

Pokojnik imel je še le 25 let in je bil sin pred 12 leti tukaj umrlega gospoda dr. Antona Magdiča, ki je nadalje slovel, ne le kot veleumni in človekoljubni zdravnik, ampak tudi kot kremenit značaj in neutrudljiv narodnjak prve vrste.

Čitalnični pevci peli so mu pod znano spretnim vodstvom gospoda učitelja Franca Vabiča iz Rušč zalospeve na domu in mirodvoru tako izborno in ginljivo, da jim gre občno hvaležno priznanje.

Osobito pa se je odlikoval s svojim milo donečim tenorom gospod nadučitelj Anton Porekar iz Huma, kojemu petje ljubečljivo pridaja opravičeno priimek „Humski slavček“.

Pogreba se je udeležilo navzlic hudi zimi in velikemu snegu dosti občinstva iz mesta in okolice. Naj služi to občno sočutje materi gospej Jozefi Magdič, kakor vsej povsem narodni in obče spoštovani obitelji Magdič vsaj deloma v tolažbo. Pokojnik pa nam naj ostane v večnem spominu!

Iz Zagorja ob Savi 27. januarja. [Izv. dop.] Tretji Sokolski večer s tombolo prirejen v nedeljo dne 25. t. m. v gostilni „Pri belem jagnjetu“ je vzlic zimi, katera je kakor drugod tudi v nas huda, privabil toliko občinstva, da so bili vsi prostovi omenjene gostilne napolnjeni. Mej drugimi tuji počastila sta nas tudi dva c. kr. gg. uradnika iz Litije z gospema soprogama.

Lepi dobitki, katere so vrli rodoljubi podariti blagovolili, pripomogli so nam zopet za petdesetak k napravi društvene zastave. Gromoviti živioklici so zadoneli iz grl vseh pričujočih, ko je ustopil v dvorano podstarosta Weinberger mej dvema Kranjicama.

Zale Kranjice v belih pecah bilo je mej čilimi „Sokoli“, kar veselje gledati. Po tomboli zahvalil se je starosta Medved dariteljem za dobitke, navzočnemu občinstvu za mnogobrojno udeležitev, ter ob enem prosil naj tudi v bodoče vsak po svoji moči podpira društvo „Sokol“ kakor tudi „Bralno društvo“, za katero se je baje oglasilo nad 30 društvenikov in čegar pravila se bodo še ta teden poslala visoki vladi v potrjenje.

Ko je končavši svoj govor napil našemu presvetlemu cesarju in vsem slovanskim narodom zadoneli so krepki živioklici, godba pa je zasvirala cesarsko himno, katero smo vsi stoje peli. Pevci, katerih napredek so osobito tuji občudovali, zapeli so nam tudi tri krasne pesmi.

Hvalovredno in zabavno je brat Škarlo vnik, predstavljaj „Kamniškega kmeta“. Ob polnoči pričel se je ples, ki je trajal do ranega jutra. Vsaemu, ki je preje ali pozneje zapustil prostore,

bralo se je na obrazu zadovoljnost, radost in želja doživeti še dosti tacih večerov.

V nadi, da se to zgodi, zakličemo iz dna srca „Živio Sokol!“

Iz Novega mesta, 27. januarja. [Izv. dop.] Poročam z veseljem, da je bila veselica, ki se je priredila 17. t. m., bolje obiskovana in živahnejša, kakor smo se nadejali in to kljub pomoti, ki se je zgodila glede ustopenine.

Osobito zadovoljno je bilo občinstvo z gledališko predstavo „Gluh mora biti“. Čeravno nismo imeli za vajo niti jednega tedna na razpolaganje, vendar se je igralo v splošno zadovoljnost občinstva, in celo večaki v tej stvari izrekli so svoje odobravanje.

Pri tej priliki izrekamo zahvalo našim predstavljalcem, pred vsemi pa gospici H. Seidl, ki je zopet pokazala svojo izredno domoljubnost in požrtvovalnost.

Ker vidimo, kako se slovensko občinstvo zanimiva za slovensko gledališče, upamo, da nam bode mogoče, še večkrat ustreči njegovi želji in prosimo, da nam ostane vedno naklonjeno, osobito pa, da nam ne odrečejo svoje pomoči one p. n. dame in gospodje, ki so zmožni za tako sodelovanje.

Domače stvari.

— (Državnozbornske volitve.) V Ljubljani bivajoči narodni poslanci so se včeraj sešli ter zjedini o postopanju glede na državnozbornske volitve. Kandidate postavljali in volilcem priporočali bode širši narodni volilni odbor, ko mu dojde s cele dežele od zaupnih mož mnenje volilcev. Obširnejši oklic objavimo v soboto.

— (Slovensko društvo štajersko) skliče kmalu velik shod zaupnih mož v Mariboru da se pogovorijo za složno postopanje pri razpisanih volitvah za državni zbor. Slovenski domoljubi naj pa mej tem zvesto izvršujejo svojo narodno dolžnost, zlasti pri izbiranju volilnih mož. Odbor.

— (K položaju.) nastalem vsled razpusta državnega zbora, priobčili so „Narodni Listy“ uvođen članek, v katerem najprej omenjajo levičarjev naporov, da bi vendar že dobili vladno krmilo v roke. Plener hotel je odpihniti Dunajevskega, Chlumetzky pa Falkenhayna, ali pa Pražaka. Levičarji oblegali so kabinet in hoteli uprizoriti ministersko krizo še pred volitvami, katere bi potem oni imeli v rokah. Oblegani kabinet sešel se je bil trikrat v vojno posvetovanje, naposled pa sklenil, da se državni zbor razpusti in hitro razpišejo volitve. S tem dosegel je Taaffe toliko, da bode volitve vodil sam, Dunajevski pa to, da je porazil Plenerja, ki je bil s pristaši svojimi ledeno presenečen o tem preobratu, kakor se je očividno videlo v deželnem zboru češkem. Mladočeško glasilo potem naglašala, da je v večkrat omenjenem komentarju govor ob ustavnih, ne pa o državnopravnih pravicah, da se poudarja individualnost narodov, ne pa državnopravna individualnost kraljestev in dežel, — in sklepa iz tega, da bode Taaffe i v bodoče držal se sisteme nemške centralizacije in se bode protivil rešitvi državnopravnih uprašanj. Naposled pa pravijo „Narodni Listy“: „Kakor grof Taaffe s svojo „spravo“ naroda češkega ni zalopil, isto tako se mu to tudi posrečilo s tem, da je nagloma razpisal državnozbornske volitve. Vladi, ki še vedno hoče izvesti Dunajske punktacije, a neče nič čuti o premembi volilnega reda, katera neče premeniti centralistične decemberske ustave na korist avtonomiji in zgodovinskemu pravu, — taki vladi bode narod češki pri državnozbornskih volitvah dal pristno češki odgovor.“ — Sicerj pa sedaj, ko se je poglela prva osuplost, zavlada povsod mirnejša sodba in „N. fr. Presse“ sama kaj skeptično sodi o državnega zbora razpustitvi in o bodočnosti. — „Politik“ pa piše: Z gotovostjo se sme misliti, da bode narod češki izvolil v državni zbor večinoma Mladočehe, kateri bodo izvestno važen faktor, katere bode jemati v poštev.

— (Slovensko gledališče.) V ponedeljek dne 2. februarja bode se ponavljala šaljiva igra s petjem in godbo: „Čevljar baron“. Ustopnice za to predstavo dobivajo se že danes v čitalnični trafikci.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je nabrala vesela skupina Haiderjeve gostilne v Brežicah ob zvonkih glasovih domače pesmi iz domačih grl svoto 10 goldinarjev. — To je iz prav kratke dobe zopetni dar te čast. družbe. Mi bi torej želeli,

da bi tem pošteno se veselečim našincem uresničilo se še narodno preroštvo: v tretje gre rado.

Vodstvo

družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Za „Sokolovo maškarado“) se vabila že razpošiljajo. Ko bi kdo po pomoti vabila ne bil dobil, blagovoli naj se zglasiti pri odboru. Glede skupin javiti nam je, da sta se sestavili dve novi: „Razposajeni šolarčki“ in pa „Teden“, ki bode predstavljal posamične tedenske dneve. Ti dve skupini bode ta izvestno zelo prijali in pospeševali zabavo in veselost.

— (Kamniška železnica) otvorila se je danes brez vsake posebne slavnosti. Prvi vlak odšel je iz Kamnika po 5. uri zjutraj in v Ljubljano vozil 1 uro 25 min. Od danes naprej bodo redno vsak dan odhajali trije vlaki iz Ljubljane v Kamnik, trije pa iz Kamnika v Ljubljano. Za promet je torej dovolj skrbnjeno. Vozni red je nastopni: Iz Ljubljane odbaja vlak ob 7. uri 25 min. zjutraj, ob 12. uri opoludne in zvečer ob 6. uri 25 minut in sicer s posebnega kolodvora tikoma državnega (Rudolfove železnice kolodvora) v Šiški. Voznina je naslednje določena: III. razred: iz Ljubljane do Črnuč 13 kr., do Trzine 23 kr., do Domžal 29 kr., do Jarš-Mengša 35 kr., do Homca 37 kr., do Kamnika 47 kr. II. razred: do Črnuč 25 kr., do Trzine 45 kr., do Domžal 58 kr., do Jarš-Mengša 70 kr., do Homca 74 kr., do Kamnika 94 kr. I. razred: do Črnuč 37 kr., do Trzine 68 kr., do Domžal 86 kr., do Jarš-Mengša 1 gld. 5 kr., do Homca 1 gld. 11 kr., do Kamnika 1 gld. 41 kr. Ob Ljubljanskih tržnih dnevih, to je v sredo in soboto, in ob nedeljah in praznikih izdajali se bodo vozni listi za tja in nazaj (tour in retour), ki bodo stali po razredih: za Črnuče 20, 38 in 56 kr., za Trzino 25, 68 kr. in 1 gld. 1 kr., za Domžale 44, 86 kr. in 1 gld. 30 kr., za Jarše-Mengeš 53 kr., 1 gld. 6 kr. in 1 gld. 57 kr., za Homec 56 kr., 1 gld. 12 kr. in 1 gld. 66 kr., za Kamnik 70 kr., 1 gld. 92 kr. in 2 gld. 13 kr. Proga je 23 kilometrov dolga, na njej pa se bode gotovo razvil živahen promet, posebno ko prične ugodnejše vreme. Kamnik je sam na sebi jako lepo mesto, okolica prekrasna in polna najlepših sprehajališč, zatorej bode sedaj, ko je promet tako olajšan, Kamnik za izletnike imel posebno privlačno silo. Železnica bode za Kamnik in Ljubljano imela izvestno mnogo koristij.

— (Glas izmeij občinstva.) Pod tem naslovom priobčil je bil v našem listu z dne 21. t. m. g. F. T. pritožbo o nekem dogodku na državni železnici. Kakor smo poizvedeli, imel je dotični uradnik takrat prometno službo in ga zatorej gledé omenjenega dogodka ne zadene nobena krivda.

— (K ljudskemu štetju.) Iz Kranja se nam piše, da se je ondu za Nemca upisal neki Pogačnik, agent s šivalnimi stroji, kateri ima največ posla pri kmetih in častiti duhovščini. Gosp. Golob, gostilničar „Pri stari pošti“, upisal se je tudi za Nemca, gosp. Sajovic „Pri novi pošti“ pa je sebe upisal za Nemca, za svojo obitelj pa je upisal slovenščino kot občevalni jezik.

— (Nov hrvatsk časopis.) Deželnozbornska večina v Zagrebu hoče izdajati od 1. februarja naprej nov list pod imenom „Pravi prijatelj naroda“. V redakcijski odbor je izbranih šest poslancev. List bode podpisal kot lastnik predsednik klubu saborske večine Vukotinovič, odgovorni urednik mu bode pristav vseučiliške knjižnice dr. Julij Rozaner.

— (Tabačni konsum na Kranjskem) Na Kranjskem prodalo se je l. 1890. — po poročilu uradnega lista — 17,540.130 smodk in 15,937.720 cigaret, 178 m. stotov duhana in 4929 m. stotov tobaka za pušiti. Za tabačne izdelke stržilo se je skupaj na Kranjskem 1,167.249 gld. V vsej Avstriji znaša znesek za prodane tobačne izdelke 78,471.075 gld. 16 kr. V vseh tabačnih tvornicah Avstrije je 364 uradnikov, 200 delovodij in slug in 32.888 delavcev in delavk.

— (Pogozdovanje Krasa.) Vsega skupaj se je od l. 1876. naprej na državne in deželne stroške pogozdilo na Kranjskem Krasu 580.38 hektarov. Porabilo se je za to 8,810.350 raznih drevesnih sadik.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda na Pivki) priredila bode dne 8. februarja v St. Petru, v prostorih gosp. Korošca, veselico v korist društveni blaginici. Ker bodo pri tej veselici sodelovale znane izvrstne moči, nadejati se je prav

obilne udeležbe. Podrobnejši, prav zanimivi program priobčil se bode v kratkem.

— (Čitalnica Postojinska) priredi veselico v nedeljo dne 1. svečana 1891., v prostorih gosp. Alojzija Burgerja. Vspored: 1. F. S. Vilhar: „Domovini“, mešan zbor. 2. Kocijančič: „Oblački“, moški zbor z bariton-solo, bariton poje g. I. Dietrich. 3. Fr. Pastiržk: „Pozdrav ljubici“, idila za dvoje citre. Igrata gspdc. Avg. Matanovič in g. I. Vičič. 4. F. S. Vilhar: „Ustaj!“ mešan zbor. 5. G. Eisenhut: „V naravi“, šaljiva polka za moški zbor s spremljevanjem na glasovir. Spremlja g. I. Thuma. 6. Schubert: „Advokatje.“ Šaljiv trospev. Na glasoviru spremlja gspdc. Avg. Matanovič. 7. Srečkanje. 8. Ples s kotiljonom. Začetek ob 8. uri zvečer. Ustopnina: neudje plačajo 50 kr., udje so ustopenine prosti. Odbor.

— (Vipavska Čitalnica) priredi veselico v spomin Valentinu Vodniku dné 2. svečana 1891 v svojih prostorih. Vspored: 1. Nagovor predsednikov. 2. Flajšman: „Himna Vodniku“, moški zbor. 3. Hajdrih: „Slovo“, moški zbor. 4. * * * „Želuzinka“, moški zbor. 5. „Popolna žena“, veseloigra v jednom dejanji. 6. „Jan ni bedak“, šaljivi zbor. 7. „Čevljar in krojač“, šaljivi dvospev. 8. Ples. Začetek ob 7. uri zvečer. Ustopnina k veselici 30 kr., sed-ž 20 kr.; ustopenina k plesu 50 kr. K prav obilni vdeležbi vabi uljudno odbor.

— (Odbor slovenskega bralnega društva v Kranji) vabi s tem najuljudnejše na plesni venček, katerega priredi v nedeljo dne 1. februarja t. l. v društvenih prostorih. Začetek ob 8. uri zvečer. Ustopnina udom 30 kr., neudom 50 kr. za osebo.

— (Odbor telovadno-gasilnega društva „Savinjski Sokol“) sklenil je v seji dne 23. t. m., da se tudi dame v zvezo tega društva vsprejemajo. Tukašnje gospe in gospodične so za to stvar jako unete, kajti do sedaj šteje društvo že deset sester „Sokolovk“, nemalo število za tako kratek čas. Nadejamo se, da se nam bodo še druge narodne dame pridružile in s tem naši društveni stvari koristile. Na zdravje! Odbor.

— (Ljudska štetev na Hrvatskem.) V Djakovu naštel se je brez vojaštva 4369 oseb. Leta 1880. bilo jih je 3725, priraslo je torej 614 oseb, ali 16%. Mesto Brod ima 5276 prebivalcev, za 843 več kakor l. 1880; mesto Požega 3951, to je za 720 več, kakor pred desetimi leti; mesto Koprivnica ima 5089 prebivalcev, naraslo je v desetih letih za 462, predmestje Bregi pa 1396.

— (Stenografsko društvo v Zagrebu) imelo je glavni zbor v nedeljo. Prof. Magdič je razlagal, da je društvo bilo že osnovano l. 1882, pa ni moglo delovati, ker je bilo premalo praktičnih stenografov in premalo odziva od strani občinstva. Zdaj se je stvar obrnila na bolje. Pri dež. zboru v Zagrebu sodeluje 10 praktičnih stenografov, in v mladem naraščaji opaža se dosti zanimanja za to stroko. Deželnozbornski stenografi so po dobrovoljnih doneskih nabrali za društvene namene 160 gld., kar se je z odobravanjem vzelo na znanje. Predsednikom je bil voljen prof. Fr. Magdič. Odbor, v katerem je 7 članov, dobil je od skupščine pooblastilo, da sme osnovati društveni časopis, kadar bodo društvena sredstva to pripuščala.

— (Nesreča.) V sirotišču na Josipovcu v Zagrebu obstrelil je pretekli petek po neprevidnosti 13 letni dečak milosrdnico Lukrecijo P., ter jo nevarno rani. Prisedši v sobo delavcev videl je puško, ki je bila tja postavljena za slučaj, da bi se prikazali volkovi. Misleč, da ni nabita sproži proti vratim, pri katerih se je isti hip nesrečni naključbi prikazala milosrdnica, katero je strel zadel v rame. Kakor poročajo listi je nesrečnica podlegla težkim ranam.

Jutri Jour-fixe.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 27. januarja. (Deželni zbor.) Železnični odsek predlagal: Vlada naj še tekom tega leta zagotovi zgradbo železnične proge iz Divače v Škofjokoko, napravi podrobni načrt železnice čez Karavanke in tehniške finančialne študije o železnični progi Rottenmann-St. Georgen.

Praga 27. januarja. Razstavska pisarna objavlja naznanilo: Iz izkazov oglasil je raz-

vidno, da se bode vsega vkupe razstave udeležilo 696 nemških tvrd, katere so vkupe za prostore plačale 40.000 gld.

Rim 27. januarja. Muzejski ravnatelj v Speziji dognal, da dozdevni vulkanični izbruh mej Genovo in Spezijo ni družega nego zgorenje pod zemljo nakopičenih organskih tvarin.

London 27. januarja. Iz Sofije se javlja: Vdova usmrčenega majorja Panice poročila se je preteklo nedeljo z ravnateljem narodne banke bolgarske.

London 27. januarja. V dolnji zbornici izjavil Fergusson, da po njegovem mnenju ni osnovana vest, da si Nemčija prizadeva dobiti od kralja siamskega pristanišče na polotoku Malaka.

Novi York 27. januarja. Železnični vlak vozeč topničarje in konjiški polk, vračajoče se iz vojne z Indijanci, trčil je pri Irvingu (Kansas) z nekim drugim vlakom. Oba vlaka sta baje znatno poškodovana. Podrobnega poročila še ni.

Dunaj 28. januarja. Dunajskega mesta ples odlikoval je s svojo navzočnostjo cesar, kateremu so se priedile živahne ovacije.

Pariz 28. januarja. Ker se je predstava Sardou jeve igre „Thermidor“ prepovedala, bi se imel v „Theatre française“ igrati „Tartuffe“. Poslušalci burno protestovali. Ko se je zastor štirikrat kvišku potegnil in zopet spustil in so se protesti ponavljali, odpovedala se je predstava, ustopnina pa povrnila.

Ostrogon 28. januarja. Včeraj in danes došli nadvojvodi Friderik in Josip Avgust, ministri, škofje, generali in mnogobrojne deputacije državnega zbora, glavnega mesta in drugih korporacij. Zaradi bolehnosti nadškofa Samase bode najstarejši škof Csaszka vodil pogrebni sprevod.

Bona 27. januarja. Porotniki proglasili so časnikarja Omesso, ki je ubil svojo ženo in njenega ljubimca, nekrivim.

Razne vesti.

* (Ivan Orth.) Osoda ladije „Sta. Margaretha“ je še vedno zavita v temoto. Konec novembra meseca še se je poslala argentinska topnjača „Vermejo“ in pozneje še drug parobrod, da zasledujeta ob vsej argentinskeji obali po izgubljeni ladiji. Konečni uspeh te ekspedicije še v prestolnici argentinski ni znan. V Buenos-Ayresu, kakor tudi v Montevideu se še vedno nadejajo, da se je „Sta. Margaretha“ preneglo postavila na mrtvaško listo.

* (Szerb Szion). Tako se zove nov v madjarskem jeziku pisan srbski (?) list. Subvencijo bode imel od patriarha. Da bode delal za madjarstvo, o tem skoro ni dvomiti.

* (Čuden debut novinarja). Nedavno umrl je Francoski senator Peyrat, ki je došel v Pariz l. 1830 kot gladen dijak. V silni zadregi napisal je članek proti knjigi „Memoire iz revolucije l. 1830“ ter ga izročil uredništvu „Tribune“. Članek bil je tiskan, a list zaradi tega ustavljen, urednik zaprt in kaznovan s 1000 fr. globe. To je Peyrata storilo tako slavnega, da so se založitelji za njega kar trgali in tako postal je izdajatelj lista „Avenir National“. Kot urednik postal je poslanec, dokler ni umrl kot bogat senator.

* (Slučajno ali nalašč.) V nekem oklici za pristop k nekemu društvu, katero ima nalog, delovati proti protosemitizmu, bili so podpisani:

Aschersohn I v Berlinu, Isacohn v Frankobrodu,
Lucius v Frankobrodu, Schoberer v Frankobrodu,
Lippold v Mainu, Rossler v Frankobrodu,
Jakobsohn v Frankobrodu, Aschersohn II. v Berlinu,
Althaus v Berlinu, Eynern v Barmenu,
Neumann v Berlinu, Levisohn v Frankobrodu,
Cohn v Frankobrodu, Jahn v Berlinu,
Eblers v Frankobrodu, Thorwart v Frankobrodu,
Ebe v Berlinu.

Ko so bili objavili oklic, bili so podpisanci jako nezadovoljni, ker prve črke njih imen dadó besede: „Alliance israelite!“. Ne vé se, če se je to slučajno pripetilo, ali se je pa oklic nalašč v taki vrsti podpisovat pošiljal.

* (Zameti v Rusiji). V južni Rusiji mede že več dni tako, da so v nekaterih vaseh hiše do streb zametene in je ves promet ustavljen na vse strani. Mnogo ljudi je zmrazilo.

* (Sneg v Rimu in Neapolji.) Letošnja izredna zima raztegnila se je tudi na južne kraje, kjer je sneg le jako redka prikazen. Iz Rima in Neapolja se poročá, da je tam zapadel sneg tako, da je bil promet oteškočen za dlje časa. Posebno v Rimu je medlo te dni prav pošteno in se je staro in mlado zabavalo s kepanjem. Fiakarji in tramvajji morali so prenehati z vožnjo, ker konji neso takim izrednim slučajem primerno podkovani.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

27. januarja.

Pri **Malič**: Miserovsky iz Gradca. — Vesco, Linhart, Geiraiger, Lessing, Kohn, The mer, Adler Schrecker, Stern z Dunaja. — Dr. Linhart iz Kočevja. — Kokler iz Verone. — Uhles s soprogo iz Frankobroda.

Pri **Stonu**: Dreyman z Dunaja. — Iser iz Pressnitz. — Klavda iz Ilirske Bistrice. — Müller iz Gradca. Moll iz Stockeraua. — Löwy iz Budimpešte.

Pri **bavarskem dvoru**: Mayer iz Gorice. — Reven iz Sigenerberga. — Müller z Dunaja.

Pri **južnem kolodvoru**: Ditrich iz Limberga. — Vranesic —

Umrlí so v Ljubljani:

26. januarja: Karolina Prosenec, zavarovalnega uradnika žena, 40 let, Slonove ulice št. 52, za srčno kapjo.

27. januarja: Franciška Perdan, strojevodjeva hči, 17 let, Karlovska cesta št. 14, za jetiko. — Marija Prener, gostija, 82 let, Prečne ulice št. 2, za oslabljenjem.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
27. jan.	7. zjutraj	743.5 mm.	-15.0° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	742.9 mm.	-4.6° C	sl. zah.	jasno	
	9. zvečer	744.0 mm.	-10.2° C	sl. zah.	jasno	

Srednja temperatura -9.9°, za -8.5° pod normalom.

Dunajska borza

dné 28. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	91.65	—	91.65
Srebrna renta	91.70	—	91.65
Zlata renta	108.95	—	108.90
5% marena renta	102.20	—	102.20
Akcije narodne banke	1000.—	—	1000.—
Kreditne akcije	308.50	—	308.50
London	114.—	—	113.95
Srebro	—	—	—
Napol.	9.05 1/2	—	9.04 1/2
C. kr. cekini	40	—	40
Nemske marke	6.05	—	56.05
4% državne srečke iz l. 1854	25 gld.	131 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100.	179	75
Ogerska zlata renta 4%	—	104	25
Ogerska papirna renta 5%	—	100	80
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	121	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	113	50
Kreditne srečke	100 gld.	181	50
Rudolfove srečke	10	20	25
Akcije anglo-avstr. banke	120	167	30
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	218	—

Ženitvena ponudba.

Krčmar, mesar, posestnik mlina in kmetije, vdovec, okrog 50 let star, v jako živahnem kraju na **Stajerskem**, išče zaanja z varno odgojeno deklico ali vdovo brez otrok, da bi jo vzel v zakon. Nekaj premoženja se želi. — Le resne ponudbe s pridejano fotografijo prosí se poslati pod šifro: „F. P. K. poste restante **Rajhenburg** ob **Savi, Stajersko**“ do konca januarja t. l. (56-1)

Posojilnica v Logatci

registrovana zadruga z omejenim poroštvom

vabi častite družabnike k

O B Č N E M U Z B O R U

koji se bode vršil

dné 8. februvarja t. l. ob 3. uri popoldne

v Dolenjem Logatci, v hiši gospoda Mart. Petrič-a (Čevica št. 1).

DNEVNI RED:

1. Ravnateljstvo predloži računski sklep za l. 1890. in poročá o poslovanji;
2. Potrjenje letnega računa;
3. Razdelitev dobička;
4. Preosnovitev zadruge v zavod z neomejenim poroštvom in vsled tega potrebna prememba zadružnih pravil;
5. Volitev ravnateljstva in nadzorstva;
6. Razni predlogi.

V Dolenjem Logatci, dne 25. januarja 1891.

Ravnateljstvo.

Vsprejme se

gospodična ali vdova

brez otrok pod dobrimi pogoji v službo na delo. — Taista naj bi bila srednje starosti, izkušena gospodinja za hišo in posestvo. Umela naj bi oskrbovati družino in odgojo otrok. — Ona, koja bi vsprejela to službo, naznani naj svoje stanovanje, natančne pogoje in naj priloži svoje sprčevalo pod šifro A. pri upravníštvu „Slovenskega Naroda“. (39-5)

V občini Stari trg razpisana je služba

okrajne babice

za časa obstanka okrajne blagajne z letno plačo 50 goldinarjev.

Dotične prošnje za to službo naj se do dne 10. svečana t. l. podpisanemu glavarstvu predložijo.

C. kr. okrajno glavarstvo v Logatci

dné 23. prosinca 1891.

(54)

Na najnovjši in najboljši način

umetne

(33-4)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hrdeckega (čevljarskega) mostu, I. nadstropje.

Išče se gozdar.

Neoženjen in krepak gozdar, ki dobro zna pečati se z gozdno kulturo, se vsprejme — Znanje nemškega in slovenskega jezika se zahteva.

Ponudbe v nemškem jeziku naj se pošljejo pod naslovom: **Gutsverwaltung Weixelstein (Unterkrain), Station Steinbrück, Südbahu.** (52-2)

Dorsch-evo

olje iz kitovih jeter

najčistejše, najsvježejše in najuplívnejše vrste medicinskega olje iz kitovih jeter. Staropreverjeno sredstvo proti kašlju, zlasti pri plućnih boleznih, škrefeljnih itd.

Mala steklenica 50 kr., dvojna steklenica 90 kr.

Bergensko Dorsch-evo olje iz kitovih jeter v trioglatih steklenicah 1 gld. (793-27)

Deželna lekarna „Pri Mariji Pomagaj“

Ludovika Grečel-na

v Ljubljani, na Mestnem trgu 11.